

**عنوان مقاله:**

اثر تمرینات مقاومتی با تراپیاند بر سطوح سرمی نترین - ۱ و شاخص مقاومت به انسولین در زنان دارای اضافه وزن و چاق غیرفعال

**محل انتشار:**

ششمین همایش ملی علوم ورزشی، تربیت بدنی و مدیریت راهبردی در ورزش (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

**نویسنده‌گان:**

سیده مطهره آل طه - دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران

نجمه رضائیان - دکتری تخصصی فیزیولوژی ورزشی، استادیار، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی، بجنورد، ایران

**خلاصه مقاله:**

هدف: چاقی با تغییر در تعادل پروتئین‌های درگیر در متابولیسم گلوکز در بروز مقاومت به انسولین نقش داشته و تمرینات ورزشی میتواند با تأثیر بر چاقی، هموستاز گلوکز را بهبود بخشد. هدف از مطالعه حاضر بررسی تأثیر تمرین مقاومتی با تراپیاند بر سطوح سرمی نترین - ۱ و شاخص مقاومت به انسولین در زنان غیرفعال دارای اضافه وزن و چاق بود. روش شناسی: ۲۰ زن چاق (شاخص توده بدنی  $1.0 \pm 0.1$  /  $32$  کیلوگرم بر مترمربع،  $43$  /  $9 \pm 3$  سال) به طور تصادفی در دو گروه تمرین مقاومتی و کنترل تقسیم شدند. آزمونی‌های گروه تجربی در هشت هفته تمرین مقاومتی با تراپیاند چهار جلسه در هفته شرکت کردند. خونگیری جهت اندازه گیری شاخص‌های خونی مورد نظر قبل و  $48$  ساعت بعد از آخرین جلسه تمرینی انجام شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس در سطح معنیداری کمتر از  $0.05$  + انجام گرفت. یافته‌ها: بین سطوح سرمی نترین - ۱ ( $P = 0.24$ ) و انسولین ( $P = 0.08$ )، شاخص مقاومت به انسولین ( $P = 0.09$ )، وزن ( $P = 0.01$ ) و درصد چربی بدن ( $P = 0.001$ ) در دو گروه کنترل و تمرین تفاوتی معنی دار وجود داشت. نتیجه گیری: تمرین مقاومتی با تراپیاند احتمالاً با افزایش سطح سرمی نترین - ۱ می‌تواند موجب کاهش مقاومت به انسولین در زنان دارای اضافه وزن و چاق غیرفعال می‌شود.

**کلمات کلیدی:**

تمرین مقاومتی با تراپیاند، چاقی، مقاومت به انسولین

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1607262>

